

Η Υπερεθνική Ελίτ ως «συνωμοσιολογία»

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Το περασμένο Σάββατο χιλιάδες Ευρωπαίων πολιτών (πλην Ελλήνων!) κατέβηκαν σε διαδηλώσεις ενάντια στη νέα υπερατλαντική συμφωνία (ΕΕ-ΗΠΑ) ελεύθερου εμπορίου που σχεδιάζει η Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε), χωρίς βέβαια να ρωτήσει κανέναν. Πράγμα που μπορεί να σημαίνει τελικά την πλήρη ιδιωτικοποίηση Υγείας και Παιδείας, κατά το άθλιο πρότυπο των ΗΠΑ, των οποίων οι σχετικές πολυεθνικές ετοιμάζονται να εισβάλλουν στην Ευρώπη. Μια τέτοια συμφωνία θα ήταν βέβαια το σημαντικότερο ίσως βήμα στην ολοκλήρωση της Νέας Διεθνούς Τάξης (ΝΔΤ) της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Όχι τυχαία, την ίδια στιγμή ανώνυμοι λασπολόγοι είχαν αμοληθεί στο διαδίκτυο για να βρίζουν σαν συνωμοσιολόγους αν όχι ως ...αντισημίτες, όσους μιλούν για Υ/Ε που διαχειρίζεται την ΝΔΤ, καθώς και όσους καταγγέλλουν τον ρόλο των πολυεθνικών επιχειρήσεων στην όλη αυτή διαδικασία. Όπως, όμως, εύστοχα τόνισε πρόσφατα ο (φιλελεύθερος) συγγραφέας και δημοσιογράφος Neil Clark, το να αποκαλούν οι συστημικοί κονδυλοφόροι στη Δύση κάποιον ως συνωμοσιολόγο δεν έχει τίποτα να κάνει με θεωρητική ανάλυση ή με στοιχεία, αλλά αποτελεί σήμερα τον τυπικό τρόπο με τον οποίο προσπαθούν να περιθωριοποιήσουν οποιονδήποτε κρίνουν «εκτός ορίων», χαρακτηρίζοντας τον «αναξιόπιστο», «παρανοϊκό» κ.λπ.

Όμως, το να μιλούν για παρόμοιες «συνωμοσιολογίες» ανώνυμοι (και επομένως ανεύθυνοι) λασπολόγοι στο διαδίκτυο που, προφανώς με το αζημίωτο, ξημεροβραδιάζονται στον υπολογιστή τους κάνοντας αυτή τη δουλειά, είναι βέβαια εντελώς διαφορετικό από την περίπτωση που κάποιος «Πανεπιστημιακός» της συμφοράς (που απαξιώ και να ονοματίσω) κατέφυγαν σε παρόμοιες μεθόδους για να χαρακτηρίζουν και τον υπογράφοντα τη στήλη (μαζί με πολλούς άλλους), ως συνωμοσιολόγο. Αυτό συνέβη με λιβελογράφημα υπό τύπο ψευδο-επιστημονικής διατριβής που ενέκρινε τριμελής επιτροπή διδασκόντων στο ΑΠΘ με τίτλο «Ο συνωμοσιολογικός λόγος στο ελληνικό πολιτικό σύστημα» — της οποίας την λαθρόβια ύπαρξη ελάχιστοι γνωρίζουν εκτός από τους κουκουλοφόρους λασπολόγους του διαδικτύου που την επικαλούνται! — και την οποία μόλις πληροφορήθηκα. Μιλώ, βέβαια, για λιβελογράφημα γιατί το κείμενο αυτό δεν έχει σχέση με επιστημονική μελέτη, η οποία προϋποθέτει έρευνα σε βάθος των απόψεων άλλου Πανεπιστημιακού συγγραφέα, αν όχι του συνόλου του συγγραφικού του έργου (που στη δική μου περίπτωση ξεκίνησε όταν οι «πανεπιστημιακοί» αυτοί ήταν ακόμη αγέννητοι ή στα σπάργανα και θα απαιτούσε τεράστιο χρόνο), τουλάχιστον του σχετικού με το συγκριμένο θέμα της έρευνάς τους. Όμως, ο λόγος που ασχολούμαι με το θέμα δεν είναι βέβαια η συκοφαντική παραποίηση της ανάλυσής μου από κάποιους «πανεπιστημιακούς» που ελάχιστα απασχολούν το ευρύτερο κοινό, αλλά γιατί έχει γενικότερο ενδιαφέρον το πως επιχειρείται σήμερα η ατεκμηρίωτη περιθωριοποίηση των κρίσιμων, για την κατανόηση της σημερινής πραγματικότητας, εννοιών της ΝΔΤ, και της Υ/Ε που την διαχειρίζεται.

Η αυστηρά καθορισμένη έννοια της «Υπερεθνικής Ελίτ» που χρησιμοποιώ στην ανάλυσή μου (η οποία σήμερα χρησιμοποιείται και σε διεθνές επίπεδο) δεν υποδηλώνει, όπως παραπλανητικά υποστηρίζει η «πανεπιστημιακή» μελέτη, την παρουσία μιας καλά οργανωμένης διεθνικής ελίτ, η οποία αποφασίζει για το μέλλον του πλανήτη, έτσι ώστε «η ιστορία (να) γράφεται από τις

επιταγές μόνον αυτής της διεθνικής ελίτ, η οποία και αντιπροσωπεύει τη «Νέα Διεθνή Τάξη». Όπως δεν έπαψα ποτέ να τονίζω, η Ιστορία είναι πάντα μια δημιουργία που δεν έχει βέβαια σχέση με συνωμοσίες. Ούτε, από την άλλη μεριά, με αντικειμενικούς «Νόμους» κ.λπ. Όχι βέβαια γιατί οι ελίτ γενικά και η Υ/Ε ειδικότερα δεν συνωμοτούν. Το παράδειγμα άλλωστε της αποδεδειγμένης συνωμοσίας της Υ/Ε για τα δήθεν όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ που της επέτρεψαν τη καταστροφή του Μπααθικού καθεστώτος και την ουσιαστική διάλυση της χώρας, είναι ακόμη ζωντανό! Αλλά γιατί είναι πάντα θέμα έκβασης της Κοινωνικής Πάλης αν τελικά θα επικρατήσουν παρόμοιες συνωμοσίες ή όχι.

Με βάση αυτό το κριτήριο μπορούμε να εξηγήσουμε χωρίς συνωμοσίες τύπου Ναόμι Κλάιν για το «δόγμα του δέους» κ.λπ. (που εκτιμά η ίδια «αριστερά»)! Όπως έγραφα παλαιότερα, «θα μπορούσαμε να διακρίνουμε διάφορες φάσεις στην νεωτερικότητα ανάλογα με την έκβαση της Κοινωνικής Πάλης, όπου άλλοτε επικρατούσε η ιστορική τάση για περαιτέρω αγοραιοποίηση που ευνοούσαν οι ελίτ (φιλελεύθερη και νεοφιλελεύθερη φάση) και άλλοτε οι αντιτιθέμενες τάσεις για την προστασία της κοινωνίας» (σοσιαλδημοκρατική φάση). Έτσι, συνέχιζα, «η σημερινή παγκοσμιοποίηση είναι πράγματι ένα νέο φαινόμενο, παρόλο που είναι το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης της Κοινωνικής Πάλης με την δυναμική της οικονομίας της αγοράς, η οποία οδήγησε στην διαδικασία ελαχιστοποίησης των κοινωνικών ελέγχων πάνω στις αγορές και, ιδιαιτέρως, εκείνων που στόχευαν στην προστασία της εργασίας και του περιβάλλοντος και ερχόντουσαν σε αναπόφευκτη σύγκρουση με την οικονομική 'αποτελεσματικότητα' και την κερδοφορία. Η εμφάνιση και ταχεία επέκταση των πολυεθνικών εταιρειών (ένα νέο φαινόμενο στην ιστορία της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς) οδήγησε αρχικά σε άτυπο άνοιγμα και απελευθέρωση των αγορών, που αργότερα θεσμοθετήθηκε. Αυτή η εξέλιξη, μαζί με την αλλαγή στις υποκειμενικές συνθήκες, δηλαδή τη παρακμή των εργατικών και σοσιαλιστικών κινημάτων στον απόηχο της αποβιομηχάνισης στη Δύση, σηματοδότησε την κατάρρευση της σοσιαλδημοκρατίας» και την άνοδο της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.¹

Για κάθε, επομένως, μη «ειδικό» της συνωμοσιολογίας, η Υ/Ε είναι απλά ένα δίκτυο διαπλεκόμενων υπερεθνικών ελίτ που ελέγχουν κάθε μείζονα τομέα της κοινωνικής ζωής (οικονομικό, πολιτικό, ιδεολογικό κ.λπ.), με βάση το υπερεθνικό συμφέρον τους, όπως ακριβώς, στην προ-παγκοσμιοποίησης περίοδο, η αστική ελίτ στην κάθε χώρα εξέφραζε το εθνικό συμφέρον της. Αντίστοιχα η κρίση του 2008-9 δεν έχει καμιά σχέση με συνωμοσίες Τραπεζιτών, κερδοσκόπων κ.λπ. και ηθικολογικά κριτήρια, αλλά, όπως έδειξα σε σχετικά άρθρα μου και βιβλίο (που επίσης αγνοήθηκε από την «πανεπιστημακή» μελέτη), με το άνοιγμα και απελευθέρωση των αγορών που αναπόφευκτα έφερε η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση της ΝΔΤ. Τέλος, η συναφής με τα παραπάνω διαπίστωση της «μεταλλαγμένης» σημερινής αριστεράς δεν έχει βέβαια σχέση με δαιμονοποιήσεις και ηθικές απαξιώσεις, αλλά με το γεγονός ότι σήμερα δεν αμφισβητεί πια τους κύριους οικονομικούς και πολιτικούς θεσμούς της παγκοσμιοποίησης. Γι' αυτό και είναι πολιτικά νεκρή...

¹ [Η μυθολογία της ρεφορμιστικής Αριστεράς για την κρίση](#), Πριν (23/11/2008).

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_10_19.html